

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 263. panta pirmā, otrā un piektā daļa, lasot tās kopsakarā ar šā Līguma 256. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka prasību – kas celta par (šā rīkojuma 1. pantā izklāstītajiem) procedūras uzsākšanas, izmeklēšanas un nesaistoša lēmuma priekšlikuma sagatavošanas pasākumiem, kurus valsts kompetentā iestāde veikusi procedūrā, kas ir reglamentēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīvas 2013/36/ES⁽¹⁾ 22. un 23. pantā, Padomes 2013. gada 15. oktobra Regulas (ES) Nr. 1024/2013⁽²⁾ 1. panta piektajā daļā, 4. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 15. pantā, Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 16. aprīļa Regulas (ES) Nr. 468/2014⁽³⁾ 85., 86. un 87. pantā, kā arī Itālijas Konsolidētā banku likuma 19., 22. un 25. pantā – izskatīt ir Savienības tiesas vai savukārt valsts tiesas piekritībā?
- 2) Konkrēti, vai lietas piekritība Savienības tiesai ir atzīstama tad, ja šie pasākumi tiek apstrīdēti nevis parastā atcelšanas prasībā, bet gan prasībā, kas ir iesniegta tiesvedībā par tiesu nolēmuma izpildi saskaņā ar Itālijas Administratīvā procesa kodeksa 112. un nākamajiem punktiem – proti, savdabīga valsts administratīvi procesuālā institūta ietvaros – un kurā šos pasākumus tiek lūgts atzīt par spēkā neesošiem tāpēc, ka ar tiem esot pārkāpts vai apiets *Consiglio di Stato* 2016. gada 3. marta sprieduma Nr. 882/2016 *res judicata* spēks, un šīs lietas izspriešanai ir vajadzīgs, lai atbilstīgi valsts tiesiskajam regulējumam tiktu interpretēts un apzināts minētā sprieduma *res judicata* objektīvais tvērums?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2013. gada 15. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 16. aprīļa Regula (ES) Nr. 468/2014, ar ko izveido Vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (ECB/2014/17) (OV 2014, L 141, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 8. maijā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) –
*Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA/Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA u.c***

(Lieta C-242/17)

(2017/C 283/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA*

Atbildētāji: *Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero delle Politiche Agricole e Forestali*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības tiesības un, konkrēti, Direktīvas 2009/28/EK⁽¹⁾ 18. panta 7. punkts, to skatot kopā ar Eiropas Komisijas 2011. gada 19. jūlija Lēmumu 2011/438/ES⁽²⁾, aizliedz tādu valsts tiesisku regulējumu kā 2012. gada 23. janvāra *Decreto Ministeriale* [Ministrijas dekrēts] un, konkrēti, tā 8. un 12. pants, kuros ir paredzēti konkrēti pienākumi, kas ir atšķirīgi un plašāki salīdzinot ar pienākumiem, kādi ir jāpilda pievienojoties brīvprātīgai shēmai, kura ir Eiropas Komisijas lēmuma, kas ir pieņemts saskaņā ar minētā 18. panta 4. punktu, priekšmets?

- 2) Gadījumā, ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzīga, vai ir jāuzskata, ka Eiropas tiesiskais regulējums, kas ir minēts iepriekš[ējā] [jautājumā], ir piemērojams saimnieciskās darbības subjektiem, kuri ir iesaistīti produkta piegādes ķēdē, arī tādiem saimnieciskās darbības subjektiem, kas veic vienīgi tirgotāja funkcijas, proti, vienīgi starpniekiem, kuriem produkts fiziski nav pieejams?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 16. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2011. gada 19. jūlija Istenošanas lēmums par shēmas *International Sustainability and Carbon Certification* atzīšanu, lai pierādītu atbilstību ilgtspējības kritērijiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvām 2009/28/EK un 2009/30/EK (OV L 190, 79. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. maijā iesniedza *Amtsgericht Hamburg* (Vācija) – *Bernhard Schloesser, Petra Noll/Société Air France SA*

(Lieta C-255/17)

(2017/C 283/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Bernhard Schloesser, Petra Noll*

Atbildētāja: *Société Air France SA*

Prejudiciālais jautājums

Vai ir konstatējama galamērķa tiesas jurisdikcija saistībā ar tādu prasību par kompensāciju pret gaisa pārvadātāju, kas balstīta uz Regulu Nr. 261/2004 ⁽¹⁾, ja, pamatojoties uz līgumu, kas ir noslēgts ar apkalpojošo gaisa pārvadātāju, lidojums, kura gadījumā ir paredzēta pasažiera pārsēšanās, sastāv no diviem lidojumiem un pirmais lidojums ilgi kavējas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 15. maijā iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *E.B./Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA*

(Lieta C-258/17)

(2017/C 283/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: *E.B.*

Atbildētāja: *Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA*